

شرح دعای سحر | چگونه دعا کنیم که مستجاب شود؟

شناسه خبر: ۱۳۹۹۹۳ سه شنبه ۷ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۴:۵۲

اگر دعا با لسان ذات و استعداد باشد مورد قبول است و رد نمی‌شود، و به اندازه استحقاقش فیض به او افزوده می‌شود و فروگذار نمی‌گردد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، «دعای سحر» یکی از دعاهاى عظیم الشانى است که از امام رضا علیه‌السلام روایت شده و آن حضرت فرموده است: این دعا، دعایی است که امام باقر علیه‌السلام در سحرهای ماه رمضان می‌خواند.

در عین حال یکی از آثار فاخر و ارزشمند امام خمینی (ره) «شرح دعای سحر» است؛ اثری که امام خمینی (ره) آن را در حدود ۲۷ سالگی خود تألیف کرده و نشان از دانش و عرفان والای ایشان از دوران جوانی دارد.

موج خبر به منظور آشنایی بیشتر مخاطبان با مفاهیم و مضامین والای دعای سحر که خواندن آن در سحرهای ماه رمضان توصیه شده، به بررسی بخش‌ها و نکاتی از امام خمینی (ره) درباره این دعای ارزشمند و والا پرداخته است.

نکات مهم فراز چهاردهم از این دعای شریف را می‌خوانیم:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا

پروردگارا، از تو درخواست می‌کنم به محبوب‌ترین درخواست‌ها نزد تو، حال آن که هر درخواستی نزد تو محبوب است. پروردگارا از تو درخواست می‌کنم به همه درخواست‌ها از تو.

- «سؤال» یعنی درخواست سائل از مسئول با توجه نمودن به او، برای تحقق آنچه به آن نیاز دارد.
- سؤال ممکن است توجه ذاتی باشد یا حالی، باطنی باشد یا ظاهری؛ به زبان استعداد باشد یا زبان حال یا گفتار.
- همه موجودات و جمیع ممکنات محتاج و نیازمند، به سبب فقر و احتیاج ذاتی و صفتی، به سوی قیوم مطلق و افاضه‌کننده بر حق، روی می‌گردانند و به لسان استعداد وجود و کمالاتش را از حضرت او می‌طلبند، و اگر استدعا و طلب نبود فیض، بر آن‌ها افاضه نمی‌شد.
- نخستین استدعا و سؤالی که در عالم هستی واقع شد، استدعای اسماء و صفات الهی با زبانی متناسب با مقام آن‌ها و برای ظهور حضرت واحدیت از حضرت غیب مطلق بود.

- اگر دعا با لسان ذات و استعداد باشد مورد قبول است و رد نمی‌شود. و به اندازه استحقاقش فیض به او افاضه می‌شود و فرو گذار نمی‌گردد. و اگر دعای با زبان گفتار، با زبان استعداد مطابقت داشته باشد و بیان و گفتار زبان برخلاف بیان و گفتار دل نباشد و بین گفتار با حال مغایرت نباشد، پذیرفته می‌شود و اگر مستجاب نگردد یا بخاطر عدم صدور آن از زبان استعداد یا مخالفت آن با نظام اتم. و شاید هم گاهی عدم اجابت آن بواسطه حاصل نشدن شرایط و متممات باشد و دیگر اسباب بسیاری که در این امر دخیلند.
- انسان چون وجود جامع است و به حسب مراتب نزولی و صعودی، نشأت‌ها و ظهورها و عوالم و مقاماتی دارد به حسب هر نشئه و عالم زبانی دارد که مناسب با همان مقام است.
- خداوند می‌فرماید: « کنت كنزاً مخفياً فأحببت أن أعرف فخلقت الخلق لكن أعرف؛ من گنجی نهان بودم و دوست داشتم که شناخته شوم، لذا خلق را آفریدم تا شناخته شوم ». بنابراین حبّ ذاتی منشأ ظهور موجودات است.

انتهای پیام/

انتهای پیام/